

Sy-li spěwał,
Pílnje džělat,
Strowja óe
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoј mócný
Lubosć ma;
Boh pak swěrný
Přez spar měrný
Čeršiw. ó da.



Njeh ty spěwał
Swěrnje džělat
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njsbjes mana
Njeh ól křmama
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klěž Bóh poda,
Wokřew óe. F.

• Sserbske njedźelske łopjeno. •

Budyšin

29. augusta 1926

Bauzen

Čisłecz a nakład Šmolerjez křiwiczišćezětnje a křiwacnje šap. družst. s wobm. ruč. w Budyščinje.
Wukhadža łóždu šobotu a plačži bértičětnje 78 štoch pjenjełow.

13. njedźela po šwjatej Trojicy.

Sczenje šwj. Łukascha 10, 23—37.

„Glajće kaž šo mjes šobu tak lubo maju“, tak něhdy we přenim čažku křesćijanšćeje zyrkwoje póhanjo šawołaču, hdyž na lubosćiwu žiwjenje křesćijanow hladachu. A hdyž nětk na našče hromadźebnyče w domach a gmejnach hladamy, móže šo tež hišćje prajicž: „Glajće, kaž šo mjes šobu tak lubo maju?“ Kcžje tuta nanajrjeńšča rózicžka, bratrowska lubosć, hišćje w křesćijanšćich krajach? Albo je na tym, šo dyrbi tón Knjes na zyle křesćijanštvo škoržicž, kaž tam w šjewjenju šwj. Jana na Ephesisku wošadu: „Ja mam napšhecziwo tebi, šo twoju přěńšču lubosć šy wopušćicž?“ Še na tym, šo šo šapocznje dopjelnicž, ščtož je tón Knjes wo pošlednich čažach wěšćicž: „Dokelž njeprawda šo budže rošpólnicž, budže lubosć w jich wjele woštudnyč?“ Prajicž drje móžemy, tak daloko hišćje njeje. Křanu křesćijanšću lubosć hišćje namakaš. Kač šu tam štaršči a džěczi šebi mjes šobu pšchihileni w lubosći, tam w mandželstwoje šo mjes šobu lubuja a čješća, tam je šušod šušodej k pomozny, a štowny wopnta a hlada šhoreho, mišionštvo mjes póhanami, šnutšowne mišionštvo, Gustaw-Adolfske towařstwa maju hišćje wjele pšheczelow. Tak tež je we šwojej wošadže wudowa, kiž wjele darow ša šhudny a hubjeny tam a šem pščinjeke, Bóh jej to šaplacž. Tak žónške towařstwa w lubosći šo šěńdu a wopruja, šo bychu wošadne šhorny wothladanje šdžerželi a druhim k pomozny byli. Ale šo by tuta bratrowska lubosć hišćje wjetšča byla a pola wšćikšich šo namakała, to drje šebi žadacž móžemy. Šebicžnosć je wulka, hdyž čłowjek jeno šam na šo myšli a rjetnje: hdyž ja jeno

mam, ščto dha mje druhi štara. A to je tak, dokelž je šo wěra pola jich wjele šhubika. Šdžez je Křrštuž we wutrobje, hdyž čłowjek pod tutym šwojim kralom šluži, tam je jeho šmyšlenje, kaž Křrštuškowe běšče. A kaž je tón lubowak, tak šwoje žiwjenje štajnje do šlužby druhich štajił a na pošledk šwoju šwjatu krej w lubosći k šbožu wšćikšich pšcheliwak. Šo nim je tež tón Samaritški jow čžinik. Tuž dži, a čžin tež ty tohorunja.

Budž Křrštušowny a tak tón Samaritški. Tvoja pycha:

1. wóčžko, kotrež nusu druhich widži;
2. wutroba, kotraž nusu druhich šobu šacžuje, a
3. ručka, kotraž druhim w jich nusu pomha.

1. „Jafo wón jeho wuhlada“, rěka wo Samaritškim, ja-to tuteho hubjeneho wuhlada, kiž wušćekany, šranjeny, pošmorwy pšchi drošy ležěšče, bě jemu jeho žel. Šotajkim Samaritški měješče wóčžko, kotrež k lubosću na hubjeneho hladasče. Tak njebě pola měšchnika a Levity. A tak tež njeje bohuzel pola jich wjele nětk. Woni njewidža hubjeńštvo wokolo šo, haj njechadža jo widžecž. Žich wóčži hladaju jeno na jich wobšedženštvo, na jich džělo a wužitk a wjekele, a niž na hubjeńštvo a nusu bližšeho, kotrehož maju hušto wšćednje wokolo šo. Tam bydli šhuda šwojba k wjele džěcžimi, kiž šo maju k hubjeńštwom bědžicž, a bliško bohaty muž, kiž ma wšćeho došć, ale žadny dar bohateho šhudeho nješwjeke-li. Tam je šhuda, šhroma žónška w šhudej šhěži, ale ščto dha na nju k wóčžkom lubosćje hlada? Tam je štara žona, kotraž nišoho tny šwojich wjažny nima, ale ščto ju w lubosći hlada a wopnta? Tam je mandželška, nětk šhorowata a šla-šba, hdyž je šo we wójniškim čažku — muž we wójnje —

a.

Słóh: Wšitkich swjatkow pschelamarjo zc.

Knježe, sdžerž mi słowo swoje, tónle dar najkrajnišči; wščať to bohatstwo je moje najwjetšče mješ kubkami! Nje-
džrbi-li płacžić słowo, na čím wobstacž wěra čže? Tyžaz
njeby swětow mohło mi byč, šhtož mi słowo je.

2. Halelujah! Haj a hamjeń. Knježe, ty mje sathowaj, so
mi salkadny je kamjeń słowo, — na njón ty mje staj! Sabe
daj a pojdže tebi pošlužecž mi horliwje! A nohomaj či žydacž
šebi žadam i Marju nutrnje. —

Millawšch Rudwig hrabia i Zinzendorf, † 1760; — 168. M. U

b.

Po swojin hłosu.

Dobre dary na zemi
mamy z wysoka;
Bóh sam Knjez nam wu-
wjele bohatstwa. [dželi
Bjez poroka
wšitke Bože skutki su;
Bóh je lubosć, kwalmy ju!
Halelujah! —

Wšitku zrudnosć čłowjekam
načinil je hrěch;
dali su so stwořenjam,
z Bohom maju směch.
Ach, zlě, ach, zlě!
Wjeršny zemje poklať je;
w službje čezkej zdychuje
wšo stwořenje.

Smjerće knjejestwo na swěće
z hrěcha přišlo je;
swobodu smy zhubili,
štó nas wumože?
Halelujah!

Trošt je swětej zeskhadžal;
Bóh je lubosć, Bóh je dať
nam Jezusa!

Boži Syn je podaty
našich hrěchow dla,
za nas k hrěchej sčinjeny
rad so morić da.
Něť radžičel
być we nuzy Khrystus chce,
měr ma zemja; žiwy je
Imanuel!

Zbóžny bydli na zemi
Jezusowy lud
a so mócnje přewěri
pře wšón stysk a blud.
Či wšitcy tam
maju krasne kralestwo;
Bože džěci přez horjo
du k njebjesam.

Džěćom blyski w njewje-
luta lubosć su [drach
a we mernych slónónych
Wótoej spěwaju. [dnjach
Hdyž wutroby
rěčka hnady powođa,
so džě rjeńšo zelenja
nam zahrody.

Dobre dary na zemi
mamy z wysoka;
Bóh sam Knjez nam wudželi
wjele bohatstwa.
Bjez poroka
wšitke Bože skutki su;
Bóh je lubosć, khwalmy ju!
Halelujah! —

Jan Killan, † 1885.

luda!“ Dofelž wón swój wbohi, poteptany, bludžazy lud lu-
bowasche, srosumi tutón lud jeho a da šo wot njeho k pošucže
swočacž.

Wón je nadobny a dobreje wutroby a wyšokoho smyšle-
nja. W nim jewja šo hluboka šhutnosć a swjaty duch po-
kornosćže, něžnosćže a lubosćže, kotryž šamo wo šo najkru-
čišcho pošudžuje, ša druhich pať a jich brachi wutrobu pošnu
šmilenja a miłosćže wopofasuje. Wšchudžom wobšwědcža
wón, šo bu w nim žiwy duch bójškeje lubosćže a šo bu wón
šam tať šwěrnny wučžomnik šwojeho Šbóžnika.

Wučženje a šhodženje bě pola njeho i jenajškim šwědcže-
njom. Šeho šrěćniwosćž, a byrnjež hišćže bóle horliwa a
šahorjaza była, njeby jemu te šyťn luda tať poddane ščžiniťa,
kať to běchu, njeby-li wón šam še šwojim žiwjenjom i dobrnym
a i jašnym pschikadom byť.

Berthold šnaješche šwój lud, šnaješche jeho hubjeństwo a
šnaješche jeho hrěchi. Šdnž dnrbješche tu pomhane a hojene
byč, dnrbješche lud brachi a šhorosćže špónacž. Berthold
je jemu pošasať tať njebojašliwje a dorasnje kať šedny šhto
do njeho a po nim.

Tutón předar njehlada na to, hacž to wyšozny abo nišny,

hacž to duchowni abo lajikojo. Bamžej kať najnišchemu mješ-
nitej, šhěžorej kať mješćžanej a ratarzej płacža jeho šhutne
napominanja.

Bertholdowe nam hišćže šdžeržane a wukhowane pře-
dowanja pošasuja nam, kať bjestrosčtne šu byťe wobštejno-
šćže 13. lěštotka a to nadrobnišcho hacž žana kniha stawišnow.
Dofelž bě šhěžor móz a nakladnosć šhubil, čžinja či móžni,
šhtož šo jim lubješche. Prawo by šedny hđže namakať, šo to
šo pať tu ščěrjesčtej rubjeństwo a pjašć. Tohodla wobštor-
žuje Berthold wjerchow: „Wny kralojo a wójwodojo, Bóh je
wam wulke šastojństwo na šemi dať! Psched wami dnrbimny šo
pošlakowacž a waš čžescžowacž; wny macže wjele kubkow da-
loťo a ščěroťo, wny jěčacže pěknje a šhodžicže rjenje; wny
macže wyšoke hrody a rjane žony. Tehodla dnrbicže něť tež
wny hladacž, kať byšćže šo Bohu ša to džakowali. Wón wam
njeje ničžo pschikasať, šhiba dobrny měr džeržecž a prawje šu-
džicž. Wny pať něť po pjenježku šudžicže. Wny knježa, šhto
dha je pjenježk čžiniť? Wny dnrbicže po prawom šudžicž bo-
hateho kať šhudeho, zuseho kať šnateho, bura kať teho, kotryž
i wasčeho šnajomštwam! „Njewojucže jedny pschecžiwu dru-
hemu ale wojucže wšchitzy hromadže pschecžiwu hrěchej.“

Škupošć a lichownstwo bě tehdy pschi tajšim šamanju
prawa wšchudžom jara rosščěrjene. Tohodla tež Berthold
kóžny džěň, kať šam praji, pschecžiwu škupošćži wojuje. Šku-
pošć je jemu šobu najbóle šašakly hrěch, kotryž ženje šonza
nima. W jenyj předowanju praji wón: Wšchitzy drusy
hrěšćnižny dnrbja dnš a dnš Bohu pošoja wostajicž, nješmě-
dža jeho pošoj še šwojimi hrěchami šašacž. Ty, škupako, nje-
wostajišć Bohu ženje pošoja. Tu šu mordarjo, mandželštwo-
šamarjo a hracžny! Dofhož tu šedža, dnrbja šo šwojich hrě-
chow wšdacž! Tu šu picžny, kotrymž čže šo jara picž, doľhož
tu šu, dnrbja lačžni byč! Tu šu rejwarjo a wušmewžny, to-
la woni dnrbja šo tu rejwanja a wušmewwanja wšdacž. Tola
twój hrěch, ty škupako, žerje dale a dale! Mjes tym šo ja
předuju, šy ty drje hižo šašo 6 pj. wulichowal! A mjes tym,
šo ja i tobu rěčžu, šašo poš pj.“ W dwěmaj předowanjomaj
napomina wón ščónčžnje šhromadžennyč, šo bychu šjawnje
šamjeń šobuprajili, jeli šo čžeja šo šwojich hrěchow wšdacž.
Móžnje šaklincži tež tuto šamjeń i njemu. Tu wón šawoľa:
„Šui, škupako! Twoje šamjeń derje šesšnacž i druhich! Nje-
je žaneje prawdy w nim! Psched Božimaj wušchomaj klincži
tuto twoje šamjeń kať pošycže šjawšanje!“

Nimo škupošćže a lichowanja šhlošasche Berthold še šwo-
jimi předowanjemaj wošebje panžanje žyrobny a druge jeban-
štwam pschekupžow a rjemješnikow. Tón jedny dawa wodu
měšto wina, drubi powěťr měšto šhlěba. Šjekarjam wumje-
luje, šo čžěšto i droždžemi daja hič; hdnž to potom šhudu-
šchinka šhlěb nakraja ma powěťr měšto šryjodki! Šašo drubi
pschedawa čžrije i pošycžeje tože ša dobroťožane; pali pošušče
pschi wohenju, šo by je twjerde ščžiniť a ša dobre pschedať. A
tam čžini jedny nekajki klunťr, kotryž hódny njeje, šo by
něhdže murju křň, še ščtrobom twjerdy a tajki, šo je kuff ša
něčžim, a potom pschińdže šhudny wotročžk, a kupi šebi to ša
mšdu žyľeho poš lěťa, šo by něščo wobľecacž měť, ša ščtyri
njedžele je wšcho do křuchow. Drjewjerjo kladu špody na wos
ššchiwe ščesčerjate křuchi a pschedawaju tať naštatú prošdni-
nu ša dobre drjewo.

Šo šu mužojo nješprawni, na tym šu šobu žony wina.
Dofelž džiwne ša pnyhu, šawjedu žony mužow, šo njeprawe
čžinki naložuja, šo bychu pjenješ došćž nahrabali a wudawki
žonow šarunowali a jich pschecža dopjelňowali. Nadutej žo-
nje pschiwola Berthold: „Ty šy šem pschikšla w zusej drascže!
Ša tebe derje šnaju! Ty šy šo žusu draštu šwobľekata; psche-

uacawadaſu i pwa uoſqny uatqny ni al ujaſquwu ſqau ſq
dobytkom; a dyrbjala-li ty to, kaſ po prawom, ſaſo dacſ a
wurunacſ, by ty dyrbjala bjes wodſzczka a nawobleka wot-
kał hicz!“ Eſamo na ſebi je dowolene, ſo dobru draſtu ſwo-
blecacſ, ſo bychmy na ſwjedzenjach naſchemu Knjeſej wyſchu
czjeſcz a ſhwalbu dawali hacſ hewał. Tola hordſi a naduczſi
ſkluſa czertej i tym, ſaſtoſ dyrbjeli k czjeſczſi Boſzej nałoſowaczſ;
i czimſ ſebi myſla, ſo ſwoju ſbóſnoſcz powjetſchuja, powjet-
ſchuja ſebi ſwoju njeſbóſnoſcz!“ (Potracſowanie.)

Zyrkej a ſtat.

Dſeń 6. ſeptembra ſhromadſi ſo hiſchczje ras dotalna ſa-
ſka ſynoda, ta poſlednja ſwojeho runjecza. Teje poſedzenia
budſeja drje 2 abo 3 njedzele tracſ. Sabercacſ ſmjeje ſo wo-
ſebje i piſchetworjenjom dotalneje wuſtawy do noweje, ko-
traſ i 1. oktobrom piſchidſe. Najbóle widomny budſe tutón
piſchetod w naſchej Luſizy. Dotalny zykł ſo roſbije do 4
kruchow a dotalna ephorija Radeberg ſo do zyla ſhubi; jeje
woſadny piſchidſela ſo druhim ſuperintendenturam, kaſ budſa
to piſchichodnje zyle njeſchichodnje ſa naſch jaſny teſ te ſchtyri
zyrkwine wokrijeſy naſcheje Luſizy rercacſ; ſrijedziſchczja tutnyh
wokrijeſow ſu Budyſchin, Kamjenz, Lubij, Žitawa. W kó-
dym wokrijeſu abo w kóſdej ſuperintendenturje budſe jedny
duchowny je ſuperintendentom. A ſaſo někotre ſuperinten-
dentury hromadſe ſmjeja juristu ſa ſobudſelacſerja a ſarjado-
warja. Hacſ ſem wukonjachu we Luſizy tuto dſeło ſaſtojniſy
wokrijeſneho hejtmana, w herbſkich krajach, hdſeſ hiſo wot
dawna ſem ſuperintendentury ſu, hamtiſy hejtmanojo, po-
tajkim ſtatni ſaſtojniſy. E tym je to nětk k 1. oktobrej
kónz, a to po ſhwatniwje piſchewjedzenym ſtatnym ſakonju, ko-
tryſ je i naſtorokom był zyleho piſchemenjenja, kotreſ je po do-
holėtnym tam a ſem nětk piſche njejabzy piſchichoł. Tola no-
wa wuſtawa zyrkwje je hiſo lėta dołho hotowa a czakaſche
na ſwój czakſ. Synoda ſmjeje nadawł, jej pucz piſchihotowaczſ
a ſebi ſamemu a dotalneje wuſtawje row. Sawdawł ſa wob-
nowjenje a polėpſchenje zyrkwineho a naboſneho ſiwjenja teſ
tuta nowa wuſtawa njeje. Tuto móſe jenoſ piſchicſ, hdny ſo
jenotliwi a woſadny a lud wobnowja w ſnutſkownym a we
wėrje do Jeſuſa Chryſtuſa. So by tuto i dobom i noweje
wuſtawy piſchichoł, to je naſche najwutrobniſche piſchecze ſa
naſche woſadny kaſ ſa zykł lud!

Wiſchelle i bliſka a ſ daloka.

Wólba do ſynody ſa Budyſchſki wokrijeſ je ſa dſenka poſta-
jena. Wėz ſhwata, dołeſ ſo hiſo 6. ſeptembra poſedzenie ſy-
nodny ſapocznje. Sa nowowólbu je poſtajeny k. ſarał Do-
maſchka-Budeſteczaniſki. Tuſ njech tuteho teſ dſenka wſchitzy
wola!

Eſerbſka předarſka konſerenzja bė ſo ſandſenu pónđzeli
k waſnym wuradſowanjam ſhromadſila. Jednaſche wo her-
bſkich ſpėwarſkich. Dojednała piſchczo hiſchczje njeje, njech teſ
wo wiſchelatick waſnych dypłach ſo roſkudſila. Wobſamtnyła
je mjes druhim, ſo ſo te ſhėrluſche, kotreſ budſeja w nowym
wudawku nowe, teſ jaſo piſchidawł wudaja k dotalnym her-
bſkim ſpėwarſkim; dyrbi ſo tola ſmóſnicſ, dotalne ſpėwarſke
pornjo nowym, kotreſ ſo piſchihotuja, trjebaczſ. Tutón piſchi-
dawł dyrbi ſo w němiſkich piſchmich czjiſchczecſ. Nowy wu-
dawł ſpėwarſkich pał budſe czjiſchczany i kačaniſkimi piſchmika-
mi, kotreſ nětkle młodſi a dſeczſi wſchudſom wuknu, i kotrymiſ
je teſ nowy wudawł katechiſma czjiſchczany, a kotreſ wſchitzy
Eſerbjo ſnaju je ſwojeho ſpėwnika, i kotrehoſ ſwoje ſpėwy
ſpėwaju. Khód ſpėwarſkich abo ſarjadowanje ſhėrluſchow we
ſpėwarſkich budſe tajke, kaſkeſ je němiſke ſpėwarſke naſcheje ſa-
ſkeje zyrkwje maja, jenoſ i tym wumėnjenjom, ſo ſhėrluſche

ſa njedzeli a Boſe ſkluſzby přenje njeſu ale adventſke ſhėrlu-
ſche. Khėrluſche ſa njedzeli a Boſe ſkluſzby ſtupja na ſpoczatk
wot dſela kėrluſchow wo Boſim ſłowje. Te tał mjenowane
duchowne kėrluſche i luda ſo ani po czjiſchczju ani po mėſtnje
wot kėrluſchow njedzela ale ſo tam ſobu ſrijaduja, hdſeſ po
wobpiſchijecſju ſkluſcheja. Wo ſobu najwaſniſchimaj dypłomaj
njebu konſerenzy dołkadne roſkudſenje a wobſamtnjenje móſ-
no: Wudawł ſpėwarſkich ſpėchowaczſ tał, ſo by bórſy wuſchoł,
a ſwėſczicz pjenes ſa wudawł tutnyh ſpėwarſkich. Tu ſmjeje
konſerenzja hiſchczje dalſcheho a nuſneho dſela, kotreſ nječaka,
hiſo tehodla nječaka, dołeſ žanyh herbſkich ſpėwarſkich wjazy
nimamy.

S **ſodſija.** ſodſijſka zyrkej ſwjeczi lėtka žadny jubilej,
kaſ jón žana i naſchich herbſkich zyrkwjom hiſchczje ſwjeczila
njeje. 850 lėt je ſo minylo, ſo ſodſijſka zyrkej ſteji. To je
bjes dſiwa, ſo ſo woſada a jeje hoſczjo lėtka woſebje na ſo-
dſijſku kermuſchu wjeſela a hotuja, kotraſ je, dołeſ ſobu ta
přenja, hewał hiſo rad witana a ſobuſwjeczena. 13. ſeptem-
bra budſe tuſ to woſebity dſeń ſa woſadu a jeje kermuſche-
rjom. Hacſ dotal je wobſamtnjeny, na ſwjedzenju jenu ſa
Nėmzow a Eſerbow ſhromadnu Boſu ſkluſzbu dſerſecſ. Do
tuteje poczehnje ſwjedzenſka woſada je ſwojimi hoſczemi we
ſwjedzenſkim czachu, do tuteho ſeſtupaju ſo ſchulſke dſeczſi je
6 woſadnyh ſchulow, młodſina, towaſtwa, a hoſczjo. Wo
ſwjedzenſkej Boſej ſkluſzbe budſe ſo ſwjedzenſka kollektja
ſkadowaczſ, kotreſeſ wunoſł je ſobu ſa powjetſchenje kėrchowa
abo ſa ſałoſenje noweho kėrchowa poſtajeny. — Drobniſcheho
wo tutym jubileju piſchinykemy w piſchichodnyh czjiſkach tu-
teho kopynka.

Kiſchecſzianſy ſtarſchi ſu 5. ſeptembra do Budyſchina
ſwołani. „Krajny ſwjaſł towaſtww kiſchecſzianſkich ſtar-
ſchich Saſkeje“ — „Landesverband der chriſtlichen Eltern-
vereine Sachſens“ — dſerſi ſwój hłowny dſeń 5. ſeptembra
w Budyſchinje. Dopolđnja ſu Boſe ſkluſzby a to 1/28 hodſ.
w Pėtrowſkej zyrkwi, w 9 hodſ. w Michałſkej herbſka a 1/211
hodſ. němiſka, w 9 hodſ. w zyrkwi Marije Marthy a 1/211
hodſ. w Tuchorſkej; nimo toho je 1/412 hodſ. Boſa ſkluſzba ſa
dſeczſi w Pėtrowſkej zyrkwi. Přėdowaczſ budſetaj mjes dru-
himi krajnokoniſtorialny rada Glānzal-Drjeſdzaniſki a wyſch-
ſchi konſiſtorialny rada dr. Karow-Barliſki. Piſchipołđnju we
12 hodſ. je wulki ſjawny wuſtup piſchod Pėtrowſkej zyrkwju;
piſchi tym ſpėwaja khory dſeczſi. Popołđnju ſu wulke ſjawne
ſhromadſiſny wot 2 hacſ 5 hodſ. a to w Pėtrowſkej zyrkwi,
w Krónje, Tſelerni a mėſchczanſkej ſahrodſe. Eſwjedzenſy
rėczniſy budſeja: ſnaty a ſmuſity ſaſtupowacſ zyrkwje a kiſhe-
ſczianſtwa piſchod němiſkim ſejmom Lic. dr. Mumm-Weſt-
ſalenſki, dale rektor Kortenhans-Kōlnſki; rėczitej wo: „Cze-
hodla woſtanjeny my kručje piſchi kiſchecſzianſkej ſchuli i wė-
ruwuſnacſom?“ Dale rėczſi knjeni Mathilda Maiſch-Würt-
tembergſka wo „Eſwójbje a wukublanym“, knjeni Gertrud
Becker wo „Nuſne je, ſo maja teſ potracſowanſke ſchule roſ-
wucſowanie w naboſinje.“ Piſcheproſcheni ſu wſchitzy, kotſiſ
na ſałoſku kiſchecſzianſkeho wuſnacſa ſteja. Tuſ ſu teſ
wſchitzy herbſy ſtarſchi wutrobniſe proſcheni, ſo bychu ſo na
tutym wuhotowanju kiſchecſzianſkeho wėruwuſnacſa wob-
dſelili!

Wiſtowanie:

S. B. Dſał ſa liſt a poſnyku. Wuſtaju to tał bórſy hacſ
ſkadowoſcz.

S. w P. ſa 14. p. Tr. — **M. w Ba.** ſa žnjowny ſwjedzen
(15. p. Tr.).

Samokwitny redaktor: ſarał Wyrſgacſ w Moſaczjach.